

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

syn til de indtil nu af Ministeriet givne Tilsgagn om Tilskud af Vejffonden ved at foreslaa, at disse Tilskud overtages af Statskassen. — Saa vidt vi har kunnet udregne — og det ærede 3die Medlem for 4de Kredes havde heller ikke nogen Indvending derimod — vil dette i de kommende 5 Aar betyde et Beløb af ca. 25 Mill. Kr. med Renter. Hvornaar Statskassen har Mulighed for at faa disse Penge tilbage, kan ikke beregnes, idet Kommunerne efter Forslaget først skal have refunderet 80 pCt. af deres Vejdgifter, for Amtskommunerne tilbage til 1920—21 og for Sognekommunerne tilbage til 1923—24, inden Statskassen faar noget igen; og dette vil efter en skønsmæssig Udregning sige, at Amts- og Sognekommunerne, udover at faa 80 pCt. af deres kommende Udgifter refunderet, skal have et Beløb af ca. 145 Mill. Kr. tilbagebetalt af tidligere Aars Vejdgifter. En ikke lille Aarrække vil altsaa gaa, inden Statskassen muligvis kan faa Pengene igen, og der er ikke af Flertallet givet nogen Anvisning paa, hvordan Staten skal skaffe disse Penge.

Statskassens Forpligtelser kan i øvrigt, som Mindretallet rigtigt peger paa, meget vel blive betydeligt større. Der er jo som bekendt hidtil med Hjemmel i Motorafgiftsloven af 1927 — en Hjemmel, der udtrykkelig blev indsat af Rigsdagen som en Retfærdighedshandling overfor Kommunerne — givet Kommunerne Ret til at medtage deres Tilskud fra Vejffonden i deres regnskabsmæssige Udgifter, hvoraf de nyder Refusion. Denne Bestemmelse foreslaas nu ophævet, og det vil formentlig sige, at de Kommuner, som i Tillid til dette Tilsgagn enten har sat eller sætter Arbejder i Gang, til hvilke der er lovet dem Tilskud, maa have Regres til Statskassen for den økonomiske Skade, som Bestemmelsens Bortfald midlertidig eller vedvarende maatte forvolde. Det er muligt efter Flertallets Forslag, at det ikke vil forvolde dem nogen vedvarende Skade, men det vil forvolde dem et midlertidigt Afbræk i de økonomiske Dispositioner — Laanedispositioner —, de har truffet for Arbejder, der er sat i Gang, og for hvilke de kunde vente en betydelig større Refusion. Disse, jeg kan godt sige, Millionbeløb maa da lægges til de før nævnte 25 Millioner som Udgifter for Statskassen, paa hvis Tilvebringelse Flertallet ikke har givet nogen Anvisning.

Jeg har endvidere maattet erklære overfor Udvalget, at jeg ingen Ret har til at disponere over de 2 Ø., som Flertallet toreslaar Benzinafgiften permanent forhøjet

med fra 1. Oktober 1932. Ved det Kriseforlig, som i Efteraaret blev sluttet mellem det radikale Venstre, de Konservative og Socialdemokratiet, er disse 2 Ø. taget i Brug af Finansministeren, foreløbig indtil 1. November 1932. Naar det ærede Medlem altsaa vil bruge dem fra 1. Oktober 1932, maa der være en Misforstaaelse; der er disponeret over dem til 1. November. Jeg erklærede i Udvalget, at jeg ikke antog, at Finansministeren agtede at give Slip paa Muligheden af denne Afgifts Benyttelse i Krisetøjemed ud over dette Tidspunkt. Jeg brugte nøjagtig de Ord, jeg her har nævnt, og hvis disse Ord har vakt Opsigt, vilde det have været rimeligt, om Udvalget havde forhandlet med Finansministeren derom. Men muligvis har der senere været en Forhandling mellem Udvalget og Finansministeren om dette Spørgsmaal — det ved jeg ikke. Der er jo til Behandling et sideløbende Forslag om denne Afgift, som vedrører Finansministeren.

Jeg ser ogsaa, at Flertallet foreslaar, at Ejere af Motorbaade til Lystsejlad kan fritages for Benzinafgift. Jeg erindrer om, hvorledes Landstingets Udvalg i Fjor i sin Betænkning refererede en Udtalelse fra Finansministeriet om, at Toldvæsenet ikke kunde føre betryggende Kontrol med Lystfartøjers Benzinförbrug, og at Udvalget under Hensyn til denne Kendsgerning frafaldt et saadant Forslag. Jeg har intet hørt om, at Forholdene er ændret for Toldvæsenets Vedkommende, og forstaar derfor ikke ret vel, at Forslaget alligevel kan stilles.

De fra Brendekilde—Bellinge Sogneraad og Flemløse Sogneraad dels til Ministeriet, dels til Udvalget indsendte Beregninger angaaende den mulige Virkning af den nuværende Lovs § 9, Stk. 8, er jeg meget taknemmelig for, idet de giver Ministeriet Mulighed for i Tide at foreslaa rettet en ikke tilsigtet Virkning af denne Bestemmelse. Sogneraadenes Beregninger er korrigeret af Ministeriet og findes i Betænkningen i korrigeret Form. Det er dog stadig efter Korrektionen tænkte Tilfælde, der foreligger, for saa vidt som Afgiftsprocenten jo i Virkeligheden vil blive paavirket af, hvor mange andre Sognekommuner der samtidig udfører særligt Vejarbejde, og for saa vidt som man heller ikke kender Motorafgifternes Provenu i de kommende Aar. Men selv om Tilfældene er tænkte og Virkeligheden muligvis ikke vil vise saa grelle Resultater som Opstillingen, maa det erkendes, at Tilfældene kan tænkes; og det vil altsaa sige, at den Formel, der er anvendt i den be-